

La Lioparda Teatre

Imaginaris monstruosos: una investigació híbrida de les arts visuals

Quina necessitat tenim dels monstres? De què ens pot servir la figura del monstre des d'una perspectiva feminista?

La paraula monstre prové del llatí monstrum, portent diví. L'arrel d'aquest substantiu és moneo, monere, verb que significa advertir. Un monstre en època clàssica és una advertència lligada a la divinitat. A l'Edat Mitjana, el monstre esdevé fenomen creat per Déu, i, com a tal, s'ha d'acceptar entenent que encarna allò Altre: funciona com a principi d'alteritat. En aquesta mateixa línia, altres autores relacionen l'etimologia del vocable monstre amb les accepcions dels verbs monstrare i demonstrare. El monstre ens mo(n)stra el que no s'ha de fer o ser, allò anormal, malalt, abjecte, allò altre, salvatge que ha de ser domesticat, com allò no-humà al qual es nega el dret al jo. A la vegada que el monstre pot adquirir una nova figuració metamòrfica i posthumana, subjecte - no només objecte-d'alegria, de resistència joiosa. La vulnerabilitat i el dolor del monstre poden ser creatius: l'alteritat és possibilitat.

El projecte es centra en el monstre femení que presenta un gran desig sexual o un desig anòmal i el monstre que transgredeix els rols de gènere com a figuracions mítiques monstruosos. Dins del marc del mateix, es va dur a terme la Performance "Imaginaris monstruosos" amb dues sessions 29 i 30 d'octubre a les a la Sala Vermella del Casal Solleric, en grups de 6 persones per sessió seleccionades a l'atzar.

"Imaginaris monstruosos" és una performance que aborda la potencialitat creativa i transformadora de la figura del monstre dins les produccions culturals occidentals i la seva capacitat per a generar nous imaginaris crítics.

Com Gloria Anzaldúa a Borderlands, "Imaginaris monstruosos", juga amb la idea del propi monstre que empresonam en el nostre interior per a emmotllar-nos als valors de la cultura sota la creença inconscient que si mostrem la nostra part monstruosa patirem el rebuig de qui estimam o de la societat en general.

S'obre la gàbia on la criatura es mo(n)stra, una gàbia on no tothom té cabuda, una gàbia daurada de museu, de Planta Noble. L'alteritat és la protagonista, totes, de forma més visible o invisible tenim aquesta alteritat, ara cobra noblesa i es converteix en elit, ja que en aquesta gàbia daurada no hi caben més que 24 monstres, degut a l'actual pandèmia.

Els processos d'acceptació i exclusió conformen la monstruositat i tot i que els monstres construeixen nius familiars mai són de ser els primers, ni elegits per mèrits, per això ho deixarem en mans de l'atzar.

Dramatúrgia i posada en escena: Leo Albuquerque

Escenografia i posada en escena: Natalia Fariñas

Visuals: Maria Khan.

Espai sonor: Elsa Pizá

Assessorament: Mercedes Boronat, Manuela Acereda i Lola Fernández

Fotografia superior de Consuelo Ramos
Fotografies inferiors de Natalia Fariñas

Dia 27 de novembre, a les 18'30 hores, va tenir lloc la conferència al Casal Solleric, a càrrec de La lioparda teatre, Representacions del monstre sexuat: al voltant del desig desviat, com a cloenda del projecte Imaginaris monstruosos.

Quina necessitat tenim dels monstres? De què ens pot servir la figura del monstre des d'una perspectiva feminista?

El projecte es centra en el monstre femení que presenta un gran desig sexual o un desig anòmal i també en aquelles figuracions mítiques monstruoses que transgredeixen els rols de gènere. A través d'una lectura comparativa d'imatges, proposarem un diàleg sobre diferents representacions de l'alteritat.

L'activitat va ser gratuïta prèvia reserva a través del correu electrònic del Casal Solleric i la cabuda limitada.

